

*ПАМ'ЯТАЄМО,
ШАНУЄМО,
ПИЩАЄМОСЯ...*

06.05.2015

Одеський НВК "ГІМНАЗІЯ № 7"

ПАМ'ЯТАЄМО, ШАНУЄМО, ПИШАЄМОСЯ...

**Железнов
Микола Микитович
(1914-2000)**

Служив у Третьому Донському Козачому Гвардійському полку.

Мав нагороди за Вітчизняну війну, перемогу над Німеччиною та Японією, 2 ордени Червоної Зірки й інші нагороди.

Миколу Микитовича забрали на фронт у 1942 році, оскільки він працював трактористом, а їх забирали останніми.

До війни служив на Кубані в кавалерійському полку (1937-1939).

Перемогу зустрів у Німеччині в госпіталі, оскільки за декілька днів до перемоги був поранений.

Але війна для нього була не закінчена, пізніше його відправили на Далекий Схід на війну з Японією у полк Анхибитша, де Микола Микитович служив командувачем кулеметного розрахунку.

ПАМ'ЯТАЄМО, ШАНУЄМО, ПИШАЄМОСЯ...

**Редько
Омелян Павлович
(1895-1943)**

На фронт Омеляна Павловича призвали у 1943 році, коли йому було 45 років. Учасник бойових дій.

Відомо, що у 1943 році після переходу через Дніпро він помер, оскільки захворів на астму і запалення легенів.

Рідним вдалося зберегти один з його листів. Омелян Павлович писав про те, з ким служить з односельців, дякував старшій дочці за чоботи, переживав за усіх рідних і близьких, запитував, хто у нього народився сьомим: дівчинка чи хлопчик. На жаль, він так і не дізнався, що у нього народилася прекрасна дочка Катерина.

ПАМ'ЯТАЄМО, ШАНУЄМО, ПИШАЄМОСЯ...

*Розізнаний
Василь Максимович
(1927-2003 р.)*

Василь Максимович - учасник бойових дій. Перемогу зустрів у Польщі. Після війни служив у пограничних військах на кордоні з Туреччиною. Мав нагороди за звільнення Польщі, декілька за Відвагу.

Він служив в Арташаті. Одного разу диверсанти намагалися перетнути кордон. Василь Максимович бився з одним із диверсантів, інший кинув у нього ніж, але собака Найда (німецька вівчарка) стрибнула і закрила собою Василя, тим самим врятувавши йому життя. Ніж потрапив їй у серце. Василь Максимович працював з Найдою більше 6 років.

ПАМ'ЯТАЄМО,

ШАНУЄМО,

ПИШАЄМОСЯ...

